

De Drie Goddelijke Deugden

Ravels Weelde Poppel



Tijdschrift van Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw

Jaargang 21, nr: 82: December 2016

Inhoud

Voorwoord.....	1
Lief en leed	2
Landgoed 'De Schrieken', een bijzondere buur van Bedaf.....	3
Voorbije Activiteiten.....	15
De 'van Saksen-Coburgs' en Ravels	19
Schenkeningen aan Nicolaus Poppelius	38
(oktober 2015-september 2016)	38

Lidmaatschap

Voor 20 euro bent u lid van onze Heemkunde- en Erfgoedvereniging.

Ere-lid kunt u zijn voor een jaarbijdrage van 30 euro.

(Onze vereniging kent enkel het systeem van gezinslidmaatschap.)

U ontvangt 4 x per jaar een nummer van tijdschrift "De Drie Goddelijke Deugden".

Ook hebben leden en hun gezin steeds gratis toegang tot het Museum Aan de Grens (MAG) " 't Kaske" te Poppel.

Tevens kan er aan de meeste activiteiten van onze vereniging gratis worden deelgenomen.

Opzegging van het lidmaatschap kan jaarlijks kenbaar gemaakt worden voor 1 december.

Voorradige publicaties

Steeds op aanvraag te bekomen. Zie contactgegevens.

Afbeelding voorblad: De aanbidding van de koningen, ca. 1620, Atelier van Peter Paul Rubens.

Foto achterblad: Luchtfoto wintertaferel domein De Schrieken (foto: www.ludoverhoeven.be)

Voorwoord

Dit jaar hebben we de inventarisatie van onze zes parochiekerken afgerond.

We zijn gestart in september 2015.

Najaar 2015 hebben we twee parochies gedaan: Weelde-Station (OLV van de Rozenkrans) en Weelde-Straat (Sint-Jan). Voorjaar 2016 kwamen Ravels-Eel (Sint-Adrianus) en Ravels (Sint-Servatius) aan de beurt.

Najaar 2016 was het Poppel (Sint-Valentinus) en Weelde (Sint-Michiël).

Onze zes parochies zullen in maart 2017 een nieuwe uitgebreide inventaris ontvangen.

Ik kan niet anders dan de grootste lof toezwaaien aan het niets ontgaande team vrijwilligers dat dit titanenwerk met monnikengeduld onverzettelijk heeft volbracht.

U zou misschien denken, beste lezer, dat er geen mensen meer zijn om vrijwillig aan zo een immense opdracht te beginnen en niet minder belangrijk, dit ook af te ronden.

Ik wil bij deze ook de mensen danken die ons op het "thuisfront" ondersteunden.

Dat omhelsde "psychologische ondersteuning", zorgen voor koffie en andere verfrissingen tot het aanbieden van gebak en lekkers. Verder vond ik het merkwaardig dat naarmate onze inventarisatie in de eindfase kwam, we met meer en meer mensen samenwerkten.

Nooit heb ik een slecht woord of geklaag gehoord.

Het was een zeer opbouwende ervaring. Zouden er toch wonderen geschieden...?

Nogmaals duizendmaal dank aan allen die meegewerkt hebben aan dit project!



Koffiepaauze in Sint-Michiël



"Bezint eer ge begint" in Sint-Jan

Omdat het op 15 november Koningsdag (het vroegere Feest van de Dynastie) is geweest, vroegen wij ons af of er nakomelingen van Leopold I von Saksen-Coburg und Gotha rechtstreeks contact of invloed hebben gehad op de bevolking van Ravels.

Met deze vraag in ons achterhoofd zijn we in onze archieven gedoken en zijn er inderdaad foto's en artikels opgedoken. Verslag hiervan leest u verder in dit tijdschrift.

In deze editie vindt u ook een niet te missen relaas van het landgoed de Schrieken aangeleverd door de heer André Moors uit Baarle-Nassau.

Hij heeft zich vorig jaar verdiept, en wie weet vele jaren ervoor, in de historie van Bedaf en de Schrieken.

Oktober vorig jaar heeft hij met foto's een boeiende en drukbezochte tweedaagse tentoonstelling opgebouwd in een schuur op Bedaf te Baarle-Nassau.

Bij deze wil ik u, al voor de zesde keer, een zalig Kerstmis en een gelukkig nieuwjaar wensen.

Luc Andries, voorzitter

Lief en leed

Graag feliciteren wij met hun diamanten bruiloft (60jaar):

De heer en mevrouw Mercelis-Van der Voort uit Weelde op 23 juli 2016

Graag feliciteren wij met hun gouden bruiloft (50 jaar):

De heer en mevrouw Ruts-Bols uit Poppel op 21 september 2016

De heer en mevrouw Heykants-Laureysen uit Poppel op 23 september 2016

De heer en mevrouw Both-Patoir uit Weelde-Station op 24 augustus 2016

Graag feliciteren wij met hun robijnen bruiloft (40 jaar):

De heer en mevrouw Van Haeren-Raeijmaekers te Weelde-Station op 20 oktober 2016

Onze deelneming betuigen wij bij het overlijden van:

Kanunnik Pol Vinken, hulp priester te Poppel, onverwacht van ons heengegaan op 4 mei 2016

Josephine Swaan, weduwe van Gustaaf Van Himbergen, overleden op 19 oktober 2016

Catharina Timmermans, weduwe van Theodoor Vrijsen, overleden op 29 september 2016

Jos Van Hees (Jos Zwanenbaas), weduwnaar van Irena Van Heyst, overleden op 30 oktober 2016

Louis Van De Pol, echtgenoot van Paula Van Tigchelt, overleden op 13 november 2016



*Om zeker te zijn dat we niemand vergeten te vermelden, vragen wij u ons op de hoogte te brengen via één van de bestuursleden,
e-mail of briefje aan: Nicolaus Poppelius, Dorp 64, 2382 Ravels-Poppel*

Landgoed 'De Schrieken', een bijzondere buur van Bedaf

Door: Andre Moors

Pal over het bruggetje van Bedaf richting Poppel, ligt aan de rechterzijde landgoed 'de Schrieken' (niet vrij toegankelijk voor publiek). Het bruggetje is gebouwd over de Leij.

De op het gebied van Baarle Kievit ontspringende Poppelse Leij vormt hier de grens tussen beide landen.

Omdat Bedaf pal aan dit landgoed grenst, vonden wij het interessant om ook het een en ander te vermelden over de geschiedenis van dit prachtige landgoed. De tekst is nagenoeg geheel geschreven door Marc Vermeeren, heemkundige uit Poppel.



Het bruggetje over de Poppelsche Leij vormt de rijksgrens tussen Nederland en België.
Op de achtergrond rechts ligt landgoed De Schrieken.

Kort na de grenspassage loopt een zandbaan naar het kasteel. De hoofdingang van het landgoed bevindt zich echter aan de grote weg Poppel-Turnhout bij de grens van de gemeente Weelde. Een lange, met bomen beplante oprijlaan voert naar het kasteel 'De Schrieken' en zijn grote, schilderachtige vijvers als centraal punt. De Schrieken vormt een goed voorbeeld van de vervolmaking van de natuur door mensenhanden. De oorspronkelijke natuur heeft er hier heel anders uitgezien.



1846-1854 vandermaelen Bedaf/Poppel (kaart: Frans Vermeer)

Waar de naam 'Schrieken' vandaan komt, is niet helemaal zeker.

In het etymologisch woordenboek van J. De Vries wordt 'schriek' verklaard als hoek, bocht, ook wel kromming of uitsprong. Een moeilijke plaatsnaam dus waarvan de betekenis in de meeste gevallen onduidelijk blijft. Sommigen denken aan oneffen terrein dat moeilijk begaanbaar is. Betekenisvol is misschien dat Schrieken vaak tegen een waterloop liggen en vaak beemden genoemd worden. Misschien moet men wel gewoon aan de vogelnaam schriek denken, de kwartelkoning of griet, (*Crex pratensis*), een vogel uit de familie der ralvogels, maar ook de waterral (*Rallus aquaticus*). Beide vogels komen in heel Europa en Azië voor, bij ons als zomervogels. De kwartelkoning die in hooiland broedt, is bij ons vrij zeldzaam. De waterral, een kleine schuwe watervogel die bij ons verschijnt tussen maart en oktober maar ook wel overwintert in moerassen en poelen, nestelt op de grond tussen biesen en voedt zich met allerlei waterdieren en groene plantendelen.

Eerste grondaankoop in 1861

Rond 1850 was dit hier een grote heidevlakte met ruime vergezichten. Een hartstochtelijk jager uit Brussel, namelijk Luitenant-Kolonel Paulin François Joseph Lahure kocht op 2 augustus 1861 ongeveer 45 hectare heidegrond van Florentia Loyens uit Turnhout die zelf deze grond op 25 november 1836 had verworven van Vicomte Denis Mathieu Clair Talon "Maréchal de Camp à Paris".

Omdat Florentia Loyens goede contacten onderhield met de burgemeesters van Weelde en Poppel kon zij in 1851 heidegrond bijkopen.

Nadat Paulin Lahure in 1865 nog wat grond bijkocht van de gemeente Poppel werd het landgoed 50 hectare groot maar het jachtgebied reikte veel verder. Lahure bouwde in 1863 een kloek stenen paviljoen wat al het jaar nadien vergroot moest worden.



Generaal P.F.J. Lahure, de eerste bewoner van 'De Schrieken', liet dit jachtpaviljoen in 1863 bouwen.

Paulin Lahure was niet gehuwd en bij zijn dood op 26 september 1874 erfden zijn broers zijn bezit. Dat waren Generaal Camille Louis Lahure en Albert Félix Lahure. Het bleken echte Brusselaars, die zich helemaal niet voor een stuk wildernis aan de grens interesseerden. Op 14 juni 1877 verkochten zij hun erfenis aan Ulysse Bourneville uit Huy. Na zijn dood op 10 augustus 1882 kwam het landgoed in 1883 in handen van zijn dochter die huwde met Lucien Sneyers, een advocaat uit Huy. Marie Caroline Bourneville verkocht het landgoed op 31 augustus 1888 aan Aimé Léonard Misonne, een uit Charleroi afkomstige Waal, die in Turnhout woonde en daar voorzitter van de Rechtbank was. Aimé Misonne (°Gilly 22/3/1855, †Turnhout 20/3/1936) huwde met Delphine Marie van Ravestyn (°Turnhout 18/12/1855, †Turnhout 10/3/1945). Tot de dag van vandaag is de Schrieken nog steeds in het bezit van de familie Misonne.

Eigenaren zijn grote natuurliefhebbers

Met Aimé Misonne had 'De Schrieken' zijn ware meester gevonden. Hij was niet alleen een hartstochtelijk jager maar ook een groot natuurliefhebber. Hij breidde het bezit uit, plantte, bouwde, liet vijvers graven en verfraaide. Langzaam verrees er in de uitgestrekte heidevlakten waar hij over 2000 hectare het jachtrecht genoot, een waardig landgoed. In 1900 bouwde hij vlakbij het nu nog bestaande paviljoen en een oude boerderij uit de tijd van de familie Lahure het kasteel, dat in 1909 werd vergroot.



Kasteel in neo-Vlaamse renaissancestijl. Ontwerp van P.J. Taeymans. In 1901 opgetrokken en in 1910 vergroot.

Een heel bijzondere bekoring kreeg het landgoed door de tegen de Nederlandse grens uitgegraven vijvers.



1895; Het uitgraven van de vijvers. Rechts naast de kruiwagen staat Aimé Misonne (de heer met hoed).

De hierdoor vrijkomende grond werd gebruikt voor de ophoging van het te laag liggend gebied. Van de huidige 'Schrieken' dat nu 120 hectare groot is, wordt vijf hectare in beslag genomen door twee vijvers, die in een rechte hoek op elkaar staan en door een laan gescheiden zijn. Vooral de lange grote vijver is grillig van vorm en beide krijgen een apart accent door meer dan twintig uitgespaarde, nu dichtbegroeide eilandjes. Twee zwak gewelfde bruggen zonder leuning spannen een sierlijke boog over het water. Eén van de bruggen geeft toegang tot een vrij groot eiland, waar een uit boomstammen opgetrokken Hans en Grietje-huisje de romantische sfeer verhoogt.



Na de dood van Aimé Misonne werd zijn zoon Auguste Misonne de nieuwe eigenaar van het landgoed en hij werd de nieuwe bewoner van het kasteel. Auguste Misonne (°Turnhout 23/6/1889, †Turnhout 2/12/1985) huwde met Germaine Boone (°Turnhout 20/9/1899, †Turnhout 24/1/1971).



Op een steenworp afstand van het kasteel liet zijn zoon Louis Desiré Misonne (°13/5/1926, † Poppel 14/11/2007) gehuwd met Bernadette van den Hove (°14/3/1934), in 1965 een crèmekleurige villa bouwen in classicistische stijl.



Verder verbergt het landgoed nog een nieuw villaatje waar nu een zoon van boswachter Rie Van Gool woont.



De Schrieken 1912: Kleinkinderen van Aime Misonne en Delphine van Ravestyn



De Schrieken 1930: Verschillende leden van de families Misonne en Boone

Boswachtersfamilie Van Gool



Boerderij van De Schrieken 1904: Bij de kruiwagen staat knecht/boswachter Drik Van Gool



1925 - Pro en Maria Van Gool en hun kinderen Maria en Rie

Drie generaties van de familie Van Gool hebben een grote en door de familie Misonne zeer gewaardeerde rol gespeeld in het onderhoud van landgoed de Schrieken. De eerste knecht / boswachter was Drik Van Gool (gehuwd met Petronella Smeekens). Drik werd geboren op 22 januari 1848 in Turnhout en overleed op 7 juli 1908 in Poppel.



De families Misonne en Van Gool op de trappen van het kasteel.



1955; Boswachter Pro Van Gool.



1952; Dymphna Van Gestel (vrouw van Rie Van Gool), Marcel, Pro met Leo op schoot en Rie (vader van Marcel en Leo)

Zoon Pro (gehuwd met Maria Snels) nam de taken van zijn vader over. Hij werd geboren op 16 maart 1877 en overleed in 1966.



De Schrieken 1949: ..., Pro en Rie Van Gool en Jef Bax bij het uitsteken van turf



De Schrieken 1956: Pro Van Gool, kleinzoon Leo, Dymphna Van Gestel (vrouw van Rie), kleinzoon Marcel en Rie.

Ook diens zoon Rie, geboren 1915, (gehuwd met Dymphna Van Gestel) trad in de voetsporen van zijn vader. Rie overleed in 2004.



Rie Van Gool aan het werk op het domein van De Schrieken



1925; De toen nog jonge Rie Van Gool (geb. 1915), de vader van Leo en Marcel.

De huidige boswachter op de Schrieken is Luc Versteijnen. Hij woont in het kasteel.

De Schrieken tijdens de Eerste en Tweede Wereldoorlog

Tweemaal heeft 'De Schrieken' de Duitsers op bezoek gekregen. In de eerste wereldoorlog was er een grenspost, die trachtte te voorkomen dat Belgen uitweken om zich via Nederland naar het vrije IJzergebied te gaan.



1915; De bewaakte grensovergang met ijzeren poort aan het Kerkepad op De Schrieken.

Dit pad liep van Bedaf naar de kerk van Poppel.

Rechts Maria Boone-Misonne, zus van Auguste Misonne. Naast haar: dochter Adeline. Links op de foto: zoon Andre.
In het midden twee grenswachten.

Bomen in het zogenaamde patrouillelaantje langs de grens vertonen nog honderden sporen van bajonetwonden. De Duitsers die zich verveelden kozen die bomen uit voor hun geliefde sport bajonetwerpen. Heel bijzonder zijn de inkervingen die zij maakten in sommige bomen, hetgeen resulteerde in o.a. de Duitse Keizerlijke kroon (van Keizer Wilhelm II) en de Adelaar. Honderd jaar na dato zijn die inkervingen nog zeer goed herkenbaar!



Na de Eerste Wereldoorlog namen de Duitse soldaten helaas ook veel kostbaarheden mee. In de Tweede Wereldoorlog werd 'De Schrieken' weer bezet. Nu werd er zogenaamd gepatrouilleerd tegen smokkelaars.

Dat smokkelen kon de soldaten echter weinig schelen, zij waren immers meer uit op privé-arrestanten om die op het kasteel huishoudelijke karweitjes te laten opknappen. Een torenkamer werd van tralies voorzien om dwangarbeiders 's nachts veilig op te bergen. Tenslotte liet men ze na een tijdje weer lopen. Toen Poppel in 1944 bevrijd werd, heeft men het kasteel met granaten beschoten maar gelukkig werd het niet geraakt. Kort voor de bevrijding hadden de Duitsers het kleine klokkespelletje uit de kasteeltoren gehaald en naar beneden gesmeten. De nog niet geheel vernielde klokjes werden met geweld stuk gestampt. De grootste vernielingen in het kasteel-interieur werden direct voor de bevrijding aangericht toen de zogenaamde 'Zwarten' anderhalve maand in het gebouw zaten.

Op Bedaf was het echter veel erger gesteld. Van de vier boerderijen bleef er hier maar één overeind. In het door onze zustervereniging uit Poppel / Ravels / Weelde uitgegeven boek 'Het oorlogsboek 1940-1945' staat een hoofdstuk dat handelt over de bevrijding van het Poppelse Bedaf (grenzend aan Bedaf van Baarle-Nassau). Dit hoofdstuk is geschreven door Maria Verwimp. Het boek en speciaal het hoofdstuk dat handelt over de bevrijding van Bedaf, is bijzonder lezenswaardig voor de (oud)inwoners van Groot en Klein Bedaf.

Zie daarvoor de website van Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw Ravels, Weelde, Poppel: www.nicolaus-poppelius.be. Klik dan op publicaties en oorlogsboek 1940-1945.

Bronnen:

- dhr. Marc Vermeeren namens Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw
- mevr. B. Misonne
- dhr. Marcel Van Gool
- Van Wirskaante Jg.30, nr.3, september-oktober-november 2015 uitgave HK Amalia van Solms Baarle-Hertog-Nassau

Voorbije Activiteiten

Verrassingsfietstocht donderdag 25 augustus

Cis en Harry hebben ons verrast met een voortreffelijke fietstocht voorzien van drank – en eetgelegenheden, want... het was warm die middag.

Vanaf het Molenslop vertrokken we met een leuk groepje van 24 goedgehumte “Flandriens” naar het Talander op de grens van Arendonk en Ravels. Hier vulden we de vochtvoorraden voor het eerst aan. We kunnen jullie deze halte aanbevelen met een aanbod van biologische producten.

Na gezellig bijpraten, ging het verder naar het kanaal en binnendoor naar Reusel-De Mierden.

Achter het Duitse kamp maakten we even een kleine halte waarop Karel zei:

“als we aon het Talander rechtdeur waoren gefietst dan hadde we veule rapper hier geweest”.

Maar ja, we maken een fietstocht om onze blik te verruimen en om de leuke wegeltjes onveilig te maken.

Na vijf minuten opnieuw het stalen ros op tot aan de camping het Zwart Water te Hoge Mierde.

Er wachtte ons een verrassing: Johny en Francine stonden ons onder parasols met koelboxen gevuld met allerlei soorten water op te wachten. Dankbaar namen we gebruik van de watertjes...

Bedankt Cis, Harry, Johny en Francine!

Het einde van de rit kwam in zicht. Maar Cis en Harry hadden nog een aangename verrassing in petto.

We stopten bij een eet-en drankgelegenheid “Buitenman” geheten. Dit is een plaats nabij Weelde en Poppel. Je kan er genieten van gerechten van eigen biologische kweek en de bierkaart ziet er Belgisch uit. Nogmaals een aanrader!

Maar aan alle mooie verrassingen komt een einde.

Zo ook aan deze zomerse dag na “De Buitenman” en 9 km (voor Karel 13 km) fietsen.



“Jef vertelt de pannen van het dak”

Op initiatief van de ACV Afdeling Ravels en in het kader van het jaar: “De Vaart Verjaart” was onze vereniging HeE Nicolaus Poppelius aangezocht om de historische context te schetsen.

Na de inleidende geschiedenis volgde er een korte wandeling en de (drie) Jeffen, voormalige werknemers van het pannenfabriek “De TTR”, vertelden honderduit over vroeger.

Voor de historische context kan ik u best verwijzen naar het artikel in ons tijdschrift nr. 80.

We hebben die dag met de twee rondleidingen 120 mensen ontvangen.

Onder de bezoekers waren voormalige werknemers en ook nazaten van de familie Dings.

De “Dingsen” zijn destijds vanuit Nederland aangetrokken door de heer Vermeulen.

Hij had ze nodig omdat ze kennis hadden om pannen te bakken. Vermeulen had de centen.

De twee gebroeders Dings bewoonden elk een soortgelijke villa tegenover het fabriek.

Deze volumineuze huizen staan er nog altijd te pronken met aanpassingen aan de moderne tijd.

Van het voormalig pannenfabriek dat een gigantisch complex was, resten nog enkele gebouwen.

Maar wat er nog staat doet de industriële archeoloog watertanden.

Naderhand was er de mogelijkheid om in de kantine te genieten van een drankje en een praatje met de deelnemers, de Jeffen, de Dingsen en de eigenaar.

Enkele foto's:



De smidse



Enkele "Dingsen" voor één van de villa's



Het oorspronkelijke opschrift: NV Stoomdakpannenfabriek



Droogloods

Herfstwandeling 2016 “De Schrieken”

Op 20 oktober jl. kreeg onze Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius de unieke en uitzonderlijke kans om het privédomein van “De Schrieken” in Poppel te betreden.

Onze zustervereniging uit Baarle, ‘Amalia van Solms’, maakte maar wat graag gebruik van deze mogelijkheid en trommelde een groep van haar leden op om ook af te zakken naar Poppel.

Gastvrij als wij zijn konden zij zich bij onze groep vervoegen!

In totaal waren er 80 deelnemers aan onze herfstwandeling.

Boswachter/opzichter en vertrouwenspersoon van de huidige bewoonster van “De Schrieken”, Luc Versteijnen, gidste ons doorheen het uitgestrekte, 120 ha grote, domein aan de grens met Bedaf.

Onze wandeling startte aan het Hegse stalleke, waar de auto’s en fietsen gestald konden worden.

Via de Verbindingsweg bereikten we het vroegere tramhuisje van “De Schrieken” aan de Steenweg Weelde/Prinsenlaan. Hier verwelkomde Andre van Gils, bestuurslid en naaste geboortgenoot van “De Schrieken”, ons en stelde ons voor aan de gids.

Tijdens de wandeling vervoegde mevrouw Misonne- van den Hove (de huidige bewoonster van het domein) en de heer Boone uit Turnhout zich bij het gezelschap.

We kregen een inkijk in het beheer en het onderhoud van het volledige privédomein, welke niet vrij toegankelijk is.

De lange dreven, uitgestrekte vijvers, het grootse grasveld rondom het kasteel, het stukje heide dat verwijst naar wat er eertijds was, ...

Wij, HeE Nicolaus Poppelius, zijn mevrouw Misonne uiterst dankbaar voor de unieke gelegenheid die zij heeft geboden aan onze kring. Tevens gaat onze dank uit naar Luc Versteijnen voor zijn bereidheid om onze grote groep te hebben willen gidsen.



De 'van Saksen-Coburgs' en Ravels

Door: Luc Andries

We staan er niet bij stil dat ons afgelegen Kempisch dorp Ravels, in de meest rechtse noordelijke Belgische bult, vanaf het ontstaan van België verscheidene malen contacten heeft gehad met familieleden van de Van Saksen-Coburgs.

Aartshertog Carl Eduard von Sachsen-Coburg und Gotha

Hij is hier geweest tijdens de Eerste Wereldoorlog om zijn troepen te bezoeken. Hij is in WO I infanteriegeneraal zonder staf – of commandofunctie. Zijn benoeming is te danken aan zijn oom Wilhelm II de keizer van Duitsland



Carl Eduard in 1905

Hij is een merkwaardige en tragische figuur deze Carl Eduard van Saksen-Coburg en Gotha. De geschiedenis en zijn familie hebben hem in een positie gebracht die hij op de keper beschouwd liever had vermeden.

Hij is geboren 19 juli 1884 als Leopold Charles Edward George Albert te Claremont House, Surrey (Groot-Brittannië). Hij zou een zorgeloos bestaan kunnen hebben, ware het niet dat een aantal externe factoren zijn verdere carrière en leven tragisch hebben beïnvloed en gekeerd.

Hij is langs vaders kant hertog van Albany (Groot-Brittannië) en zijn grootmoeder is de Engelse Queen Victoria. Zijn moeder is een zuster van de Nederlandse koningin Emma. Zo is hij dus de neef van koningin Wilhelmina,

regerende Nederlandse koningin tijdens de Eerste Wereldoorlog. Als we dan verder de familiebanden ontrafelen is hij ook een neef van onze koning Albert I. Verder is Carl Eduard de grootvader van de huidige Zweedse koning Carl Gustaf.

Op 30 juli 1900 volgt hij zijn Duitse oom Alfred langs moeders kant (Helena von Waldeck-Pyrmont, nicht van de Nederlandse koningin Emma) op als aartshertog van het aartshertogdom Saksen-Coburg und Gotha. Door de zelfdoding van Alfred zijn zoon en het afzien van de troon van zijn oom Arthur komt de troon vrij voor Carl Eduard. Carl Eduard vertrekt vanuit zijn geboorteland Engeland naar Duitsland en vestigt zich te Coburg. Het aartshertogdom wordt tot zijn 21^{ste} verjaardag bestuurd door prins-regent Ernst zu Hohenlohe-Langenburg, schoonzoon van Carl Eduards oom Alfred. Hij wordt zo op zestienjarige leeftijd uit zijn vertrouwde Engels milieu gerukt en in het Duitse onbekende gedropt.

Zijn oom keizer Wilhelm II van Duitsland neemt zijn opvoeding in handen. Op 15 juli 1902 verheft de Engelse koning Edward VII hem in de Orde van de Kousenband. In 1903 volgt hij aan de universiteit van Bonn een opleiding recht – en staatswetenschappen. Daarna volgt een militaire opleiding en wordt hij luitenant in het Duitse keizerlijke leger.

In 1905, met zijn 21^{ste} verjaardag, wordt hij regent van het aartshertogdom. In hetzelfde jaar huwt hij met Victoria Adelheid van Sleeswijk-Holstein-Sonderburg-Glücksburg. Het dubbel-hertogdom Saksen-Coburg und Gotha behoort tot het Duitse Keizerrijk met Wilhelm II als keizer. Carl Eduard is zoals elke jongeman geïnteresseerd in moderne technologieën, auto's en vliegtuigen. Hij legt ook een van de eerste vliegvelden in Duitsland aan te Gotha en Coburg. Door deze samenloop van omstandigheden wordt hij meegesleurd in de dramatiek van de Eerste Wereldoorlog en de Duitse soldatenrevolutie op het einde van WOI waarbij er een einde komt aan het Duitse Keizerrijk en zijn vorstendommen.



Carl Eduard en Victoria



Gezin van Carl Eduard en Victoria Adelheid

Als gevolg van de Eerste Wereldoorlog beslist de Engelse koning George V in 1915 om hem uit de registers van de ridders van de Orde van de Kousenband te stoten. Bovendien wilt de Engelse koninklijke familie zich distantiëren van de Duitse familietak en verandert zij de naam van Saksen-Coburg en Gotha in Windsor.

Deze smet op de naam van Saksen-Coburg en Gotha doet de Belgische koninklijke familie ook besluiten om de naam te veranderen in “van België”. Op het einde van de Eerste Wereldoorlog (1919) worden de Engelse adellijke titels van Carl Eduard afgenomen. Zo verliest hij: hertog van Albany, graaf van Clarence en baron van Arklow.



Carl Eduard op bezoek bij zijn troepen aan de grens te Poppel-Nieuwkerk (arch. HeE NP)

Op het einde van WO I revolteren de Duitse militairen en bevolking. Zij zijn uitgeput door de oorlog en de strapatsen van de keizer en zijn familie. Op 9 november 1918 wordt Carl-Eduard door de Gothase Arbeiders – en Soldatenraad afgezet. Op 13 november 1918 treedt Carl Eduard officieel af. Hij is de laatste hertog van Saksen-Coburg en Gotha. Hij heeft geregeerd van zijn 21^{ste} verjaardag in 1905 tot en met 13 november 1918.

Door de revolutie op het einde van WO I worden veel inkomsten van de hertog geblokkeerd. Hij is beroofd van zijn adellijk leven en andere privileges. Hij sluit zich eerst aan bij een groep keizersgetrouwen in de hoop dat Duitsland zou terugkeren naar de vooroorlogse monarchie. Maar die droom spat vrij snel definitief uit mekaar. Hij is bijna 38 jaar en berooid. Veel is er dan niet nodig om de steven te wenden naar andere vaarwaters.



Carl Eduard zit rechts van Hitler

Hij leert in 1922 Adolf Hitler kennen. Hij betoont openlijk sympathieën voor de NSDAP (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei) en Adolf Hitler. Hij is zo “close” met Hitler dat een van de eerste NSDAP-optochten die in een Duitse stad plaatsvinden te Coburg was (andere grotere Duitse steden hielden Hitler nog af). Carl Eduard weet zo voor hem en zijn familie een nieuw bestaan op te bouwen als een van de getrouwen van Hitler. Hij krijgt erefuncties toebedeeld en in 1933 wordt hij voorzitter van het Duitse Rode Kruis. Hij wordt ook de verantwoordelijke om de Duits-Engelse relaties te verbeteren en woont in een Duits SA-uniform de begrafenis bij van de Engelse koning George V te Londen in 1936.



Carl Eduard in de jaren kort voor de Tweede Wereldoorlog

Na de Tweede Wereldoorlog wordt hij door de Amerikanen opgepakt en geïnterneerd tot 1946. Dank zij “witwasbriefjes” en een boete van 5000 Duitse marken kan hij ontsnappen aan een veroordeling tegenover misdaden aan de mensheid. Zijn laatste levensjaren leeft hij berooid en teruggetrokken. Hij sterft op 28 maart 1954 te Coburg. Hij laat vijf kinderen na waaronder Sybilla, de moeder van de huidige koning van Zweden.



Onbekend en Carl Eduard



Koning en koningin van Zweden met de troonopvolgster



Kort na de Tweede Wereldoorlog bij het graf va Medvedeff (Franse soldaat gesneuveld te Weelde WOII) samen met burgemeester en mevrouw Swaan-Van Der Voort.

Bij de volgende foto is Marie-Joséphine op bezoek bij Emmaus.



Zij kwam ook op bezoek bij “Huis ter Berken” van notaris en mevrouw Van Hove-Donnez te Weelde.
V.l.n.r. onbekende zuster van Emmaus, Geneviève Van Hove, de prinses, notaris Van Hove, mevrouw Van Hove,
juffr. De Strycker.



Deze foto, genomen bij de tachtigste verjaardag van koningin Elisabeth, toont Leopold III, prinses Lilian zijdelings, zuster Marie-Joséphine, Boudewijn, Marie-Christine en Alexander. (privéverzameling Louis De Lentdecker)

Bronnen: Foto's tenzij anders vermeld: archief HeE Nicolaus Poppelius

Jean Bastiaensen, *Prins Filip & Prinses Mathilde, twee families met geschiedenis* (*)

Boudewijn I Albert Karel Leopold Axel Marie Gustaaf van België

Geboren te Brussel op 7 september 1930 en overleden te Motril (Spanje) op 31 juli 1993.

Koningskind zijn is sowieso al speciaal en als je dan tijdens je kinderjaren je moeder verliest, de Tweede Wereldoorlog meemaakt en je vader hertrouwt; dan kan je er zeker van zijn dat Boudewijn het niet gemakkelijk heeft gehad. Desondanks zal hij wel gelukkige momenten hebben gekend. Een ervan is bij het bezoek aan de Sint-Isidorushoeve (proefbedrijf Belgische Boerenbond) te Poppel in juli 1956.

Peterschap over Boudewijn Van Beurden: zevende zoon

Een tweede feit dat Boudewijn met Ravels verbindt is het peterschap over Boudewijn Van Beurden. Deze laatste is geboren te Poppel op 11 december 1955 als zevende zoon op rij in het gezin van Antoon Van Beurden en Elisa Van Rooy. Er wordt te Poppel, zoals u op de foto's kan zien, ter gelegenheid van de doop een stoet georganiseerd met familieleden, geestelijken, fanfare, gilde en andere oude gebruiken.



Boudewijn Van Beurden wordt thuis opgehaald door kanunnik Misonne



De zes broertjes van Boudewijn op weg naar de kerk



De familie Van Beurden en de buurt



De gilde



De feestelijke optocht met de fanfare naar de kerk



Vroedvrouw Marie Verwimp brengt Boudewijntje in de kerk



Doopplechtigheid met v.l.n.r. mevr. Germaine Misonne-Boone (meter, tweede naam), Marie Verwimp (vroedvrouw), burgemeester Henri Ruts (derde naam, vervanger van de koning als peter), kanunnik Misonne die het doopsel toediende.



Het gezin Van Beurden-Van Rooy met de fiere ouders en de zevende zoon

Bezoek proefboerderij Belgische Boerenbond te Poppel op 4 juli 1956

Zijn bezoek aan het complex is strikt geheim gehouden tot op het allerlaatste moment. Zo getuigt Antoine Van den Hout: “de dag voor de komst van de koning vroeg ik aan mijnheer Felix Van Parijs of ik morgen een vrije dag mocht nemen. Mijnheer had hier geen bezwaar tegen. Had ik het geweten dan was ik gewoon komen werken en had ik de koning gezien. Felix Van Parijs gaf echter geen geheim prijs en zo heb ik dus de koning gemist. Dat vind ik nu nog altijd jammer”.

Zo vertrekt Boudewijn incognito op 4 juli 1956 naar Poppel. Hij rijdt zelf in zijn rode sportwagen, vergezeld van professor Paelinck (privé leraar van de koningskinderen), in één uur van Brussel naar Poppel (sic). U kan in ons tijdschrift nummer twee van december 1996 het volledige relaas vinden zoals het verscheen in “De Boer” van 7 juli 1956. Voor diegenen die het tijdschrift niet hebben, kunnen via de knop publicaties op onze website: www.nicolaus-poppelius.be het artikel digitaal oproepen.



Burgemeester Ruts, de koning, vz. Mullie en bedrijfsleider Van Parijs



Koning Boudewijn begroet Jozef Leuse, werknemer proefbedrijf Sint-Isidorus, Belgische Boerenbond



Bedrijfsleider Van Parijs, de koning en vz. Mullie



v.l.n.r.: Dr. Dierenarts Gilbert Mullie (senator en voorzitter Belgische Boerenbond), Ingenieur Alfons Conix, de koning, burgemeester Ruts (Poppel), Felix Van Parijs (bedrijfsleider)



v.l.n.r.: Ing. Alfons Conix, Boudewijn I, F. Van Parijs en Jozef Leuse.



De koning en Jozef Leuse.



De Aston Martin DB2/4 van de koning die in 2011 openbaar is verkocht.

Artikel "Vroom.be" 7 februari 2011:

"Bij het bekende veilinghuis Bonhams gingen afgelopen weekend enkele zeer exclusieve wagens onder de hamer. Eén van de uitzonderlijke exemplaren, lot 324, verdient extra aandacht in België: een Aston Martin DB2/4 uit 1955 die ooit eigendom was van wijlen koning Boudewijn. Het is een racewagen voor kenners. In 1955 was de aanschaf van een Aston Martin een teken van goede smaak en voorbehouden aan kenners met de nodige financiële middelen. Dat is vandaag nog altijd zo, maar in het begin van de jaren vijftig had Aston Martin niet de faam die het merk nu geniet. James Bond bestond alleen in de boeken en reed met een Bentley. Bovendien was de productie kleinschalig. Een DB2 werd verkocht voor een veel hogere prijs dan de Jaguar XK120, die nochtans krachtiger, luxueuzer en eleganter was. De Aston Martin was wel superieur in zijn weggedrag en aangename bediening. Een keuze voor kenners dus en onze koning was er zo een. Boudewijn is een echte liefhebber! Koning Boudewijn richtte zijn pijlen op de DB2/4 met Vantage-motor. Deze krachtbron, een zescilinder-in-lijn met dubbele nokkenas, heeft een cilinderinhoud van 3 liter voor een vermogen van ongeveer 140 pk. Hij werd ontworpen door Walter Owen Bentley en staat bekend om zijn karakter (hij klimt graag in de toeren) en hese stem. Het geheel werd gekoppeld aan een vierversnellingsbak, geproduceerd door de toenmalige eigenaar van Aston Martin, David Brown. De auto werd geleverd in tinten die je ook vandaag nog kunt bestellen, namelijk Imperial Crimson-rood voor het koetswerk en beige Connolly-leder vanbinnen. Koning Boudewijn en zijn broer, de toekomstige koning Albert II, namen de auto in ontvangst op de Belgische ambassade in Parijs. De Aston reed dan ook met Franse diplomatieke nummerplaten. De Aston Martin werd helemaal gerestaureerd en verkeert vandaag in uitstekende staat. De prijs van een 'anoniem' exemplaar wordt geschat tussen 100.000 en 150.000 euro. Gezien zijn afkomst leverde dit exemplaar bijna drie keer zo veel op, namelijk 333.500 euro inclusief kosten. Koning Boudewijn bezat nog heel wat andere sportwagens, zoals een Porsche Spyder gelijkaardig aan de auto waarmee James Dean verongelukte. Onze koning was ook een grote liefhebber van Maserati."

Bronnen: Foto's: tenzij anders vermeld archief HeE Nicolaus Poppelius

"Den Boer", 7 juli 1956

Jean Bastiaensen: *

Leopold II Louis Philippe Marie Victor

Hij is geboren te Brussel op 9 april 1835 en overleden te Laken op 17 december 1909. Hij is koning der Belgen geweest sedert 1865. Hij heeft een turbulent huwelijk dat vooral te maken heeft met het feit dat hij geen rechtstreekse mannelijke opvolger heeft. De volgende koning is Albert I, de zoon van zijn broer Filips.

Zo wordt hem gevraagd om het peterschap van de zevende zoon van de familie Verhaeren te Poppel te aanvaarden.

Vrij vertaald is de inhoud van deze brief van het Kabinet van de Koning aan de burgemeester van Poppel:

"Kabinet van de Koning

Brussel de 29^{ste} mei 1885

Mijnheer de Burgemeester,

Als antwoord op uw brief aan de koning van de 27^{ste} van deze maand hebben wij de eer U te laten weten dat Zijne Majesteit zal toestemmen om peetoom te worden van de zevende zoon in het gezin van Joseph Verhaeren op vraag van vader Verhaegen. Ik ben belast u te vragen de koning te vertegenwoordigen bij de doopceremonie.

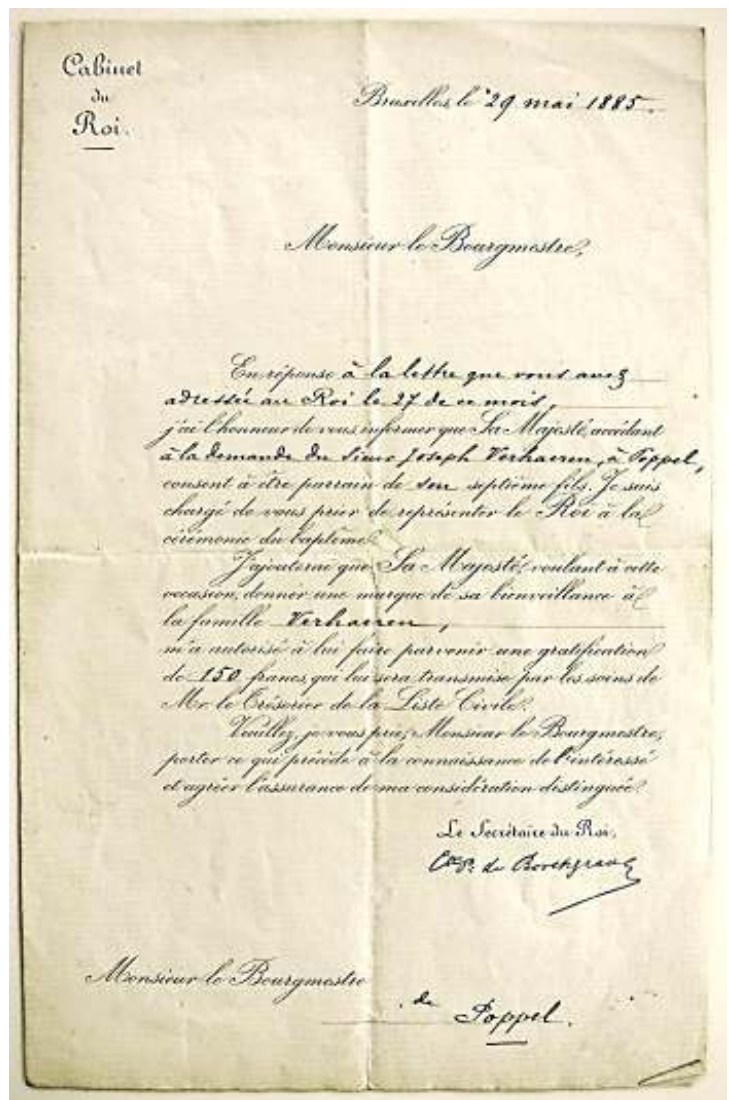
Ik voeg er aan toe dat Zijne Majesteit bij deze gelegenheid zijn goede wil zal laten blijken door aan de familie Verhaeren 150 franken over te maken. De penningmeester van de Civiele Lijst zal hiervoor zorg dragen.

Mag ik u verzoeken, Mijnheer de Burgemeester, om de boodschap over te maken aan de familie Verhaeren en mijn meeste hoogachting te aanvaarden.

De secretaris van de Koning,

Ondertekend: Graaf de Borchgrave

Brief aan de Burgemeester van Poppel"

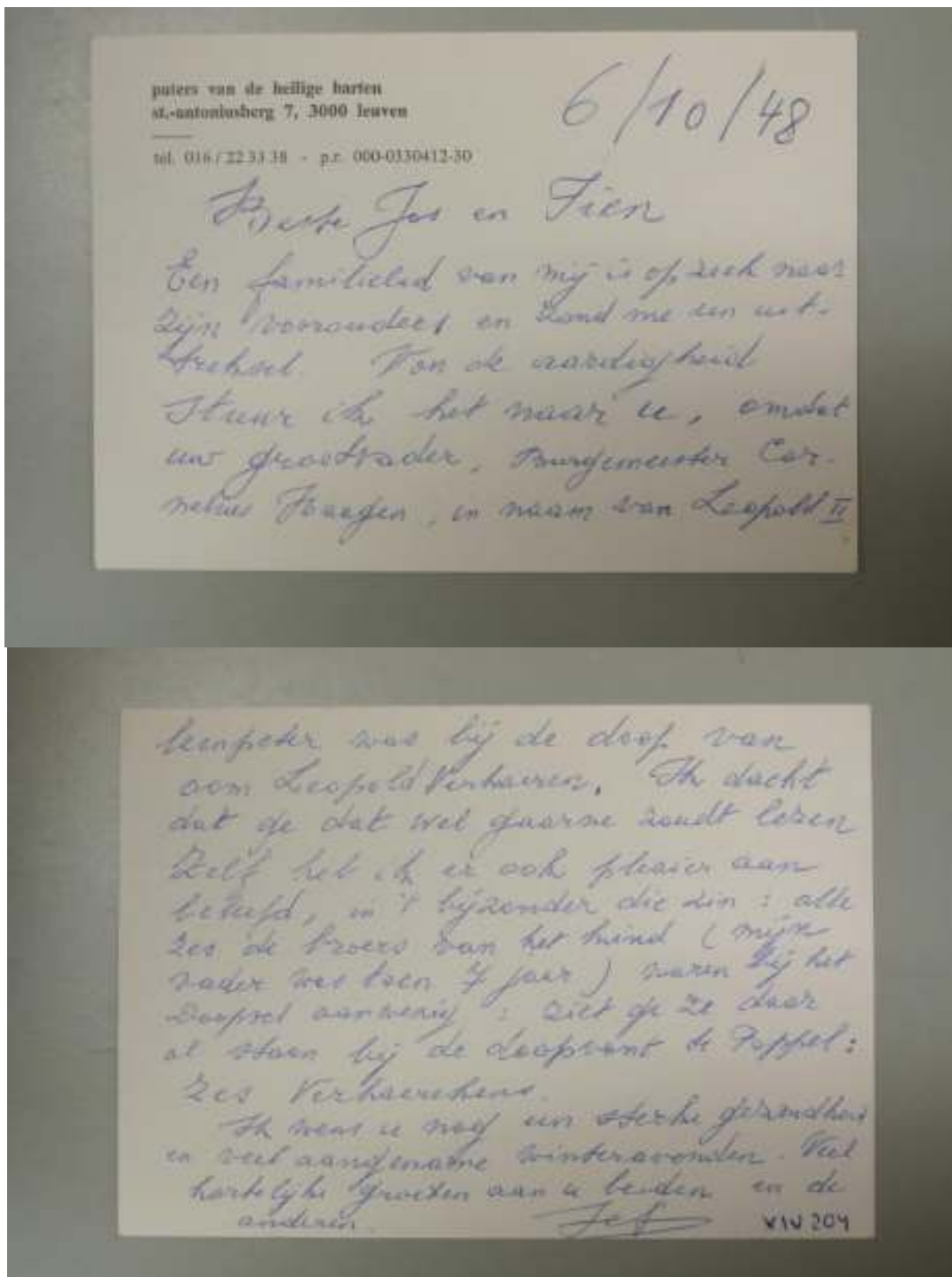


Bronnen: archief HeE Nicolaus Poppelius

Jean Bastiaensen: *

Albert I Leopold Clement Marie Meinrad

Albert I wordt in 1921 peter van Albertus Joannes Van Der Steen geboren te Poppel op 5 maart 1921. De ouders van deze zevende zoon zijn Frans Van Der Steen en Elisa Van Iersel.



Schenkeningen aan Nicolaus Poppelius (oktober 2015-september 2016)

Het voorbije werkingsjaar hebben we een massa voorwerpen, boeken, rouwprentjes, rouwbrieven, gebruiksvoorwerpen en andere onbenoembare dingen mogen ontvangen. Hier volgt een korte opsomming.

School "De Verrekijker" van Weelde schonk twee fotokaders met de afbeeldingen van het koninklijk paar Albert II en Paola.

Van May Timmermans-Van Rooy mochten we 4 foto's en 2 schilderijtjes ontvangen met afbeeldingen van Louis Jonkers, Fien Van Rooy en de boerderij aan de Beekseweg 3 te Poppel van Jonkers-Van Rooy.

Onze burgemeester, Walter Luyten, schonk drie verlofbrieven voor het vangen van vogels met vogelnetten op naam van H. Nooyens.

Louis Van Gils uit Eel bracht ongeveer 4000 rouwbrieven binnen die ondertussen allemaal gearchiveerd en digitaal toegankelijk zijn gemaakt.

Hilde Hannes schonk haar zorgvuldig gedocumenteerde rondleiding van "Het ei van Weelde" of beter bekend "De Burcht".

Ad Verhoeven uit Weelde-Station bracht laatst een groot aantal rouwbrieven, doodsprentjes, foto's enzoverder binnen in het archief.

Frans Verhoeven uit Weelde schonk ons het boekje "Kerkelijk Textiel".

De heer Santegoets uit Goirle bracht in de loop van het voorbije werkingsjaar verscheidene malen rouwprentjes.

30 oude zichtkaarten van het instituut Onze-Lieve-Vrouw van de Kempen te Ravels werden overhandigd door de familie Stevens.

Kee (Cornelia) Timmermans overhandigde een heel doos met sigarenbandjes.

Lou en Rachel Kraayenbrink-Ruts schonken een paar houten schaatsen en samen met hun buurman Henk Fransen kwamen twee ingekaderde oude foto's tot bij ons.

Familie De Peuter-Van Ussel schonk ons bij het opruimen van het ouderlijk huis drie mooie antieke kasten, ontelbare begijnestoeltjes en enkele Thonetstoelen.

Rik Deweerdt heeft naar aanleiding van zijn artikel over de KSA van Weelde en Poppel het archief van deze jeugdvereniging bij onze vereniging in bewaring gegeven.

Gilde kleding van de Sint-Antoniusgilde van Weelde werd geschonken door de familie Hermans-Van Der Steen.

Marie Verwimp heeft een zeer gevuld persoonlijk archief en schonk onder andere: een dameshoedje, heemkundetijdschriften, zichtkaarten, een oude briefomslag met postzegel van kardinaal Van Roey, rouwprentjes en verscheidene foto's.

Familie Hermans-Kolen overhandigde verscheidene boeken, rouwprentjes van de familie Hermans, een geborduurde communiedoek en een damesgeldbeurs voor onder de rok van baai.

Magda Vloemans schonk een mooi ingekaderde foto van de gemeenteraad van Weelde in 1900.

Een volledige uitzet voor man en vrouw van de Sint-Antoniusgilde uit Weelde mochten we ontvangen van de familie Van Loon-Kuppens uit Weelde.

Familie Moeskops bracht foto's en rouwbrieven.

Familie Maas-Witteveen bracht verscheidene boeken mee naar het archief waaronder de gekende toeristische reeks van IPPA en een brievenbusklep.

Vlag van de missiekring van Weelde kwam via M. Hermans tot bij ons.

Oude boeken, antieke deurklink en beenkappen werden door de familie P. Van Baelen uit Weelde geschonken.

J. Van Tichelt uit Weelde bezorgde rouwbrieven – en prentjes.

Oude boeken i.v.m. bouwconstructies kwamen van Theo Nauwelaerts.

Een anonieme schenking: kader met gekleurde foto van L. Nooyens (°14/03/1938).

Families Willems-Heykants en Wijnen-Willems bezorgden een boekje ("Joop de Geus is De Groene te slim af"), een document uit 1929 van het 2^{de} Genieregiment, 2 ronde kaders met handnaaiwerk en een aantal gebruiksvoorwerpen: een porseleinen postzegelbevochtiger, een houten kistje en een hand-aangedreven boormachine met boortjes.

Via Karel Van Gool kregen we van Raf Doms (uitbater taverne bij het oude station van Baarle-Nassau-Grens en Weelde-Statie) oude treinbielzen van het toenmalige station.

Familie Lenaerts-Haneveer bezorgde een hoedje en een schouderdoek.

Lutgarde Dhondt schonk een doopkleedje met manteltje.

Een volumineus goed gedocumenteerde stamboom van de familie Van Der Flaes werd ons geschonken door de auteur mevrouw Ingird Biddeloo-Lenaerts.

Bij de ontruiming van de zolderverdieping van het huidige politiekantoor te Eel kwamen nog een aantal objecten van de parochie Sint-Adrianus tot bij ons die ondertussen door Jos Timmermans zijn opgeknapt.

Lisa Boeren bracht een doopkleedje en mantel uit 1938, gedenkboekje van haar Plechtige Communie uit 1950, verschillende boeken en een gedicht van Lode Van Beek.

Frans en Mieke Boeren-Heykants brachten een neusdoek (1930), het trouwkostuum met wit hemd van Emiel Boeren uit 1931 en de rouwkleding van Maria Tuytelaers uit 1938.

Twee paar handschoenen en een gestrikte kanten vrouwenmuts kregen we van Ed Keyzers.

Van Annie Poppeliers mochten we wegens haar verhuis veel ontvangen. Een kast, 2 tasjes, 2 rokkostuums, boerenkiel, zwarte broek, zwarte rok, 2 witte jurkjes, oudroze jurk, zwarte jurk, lichtblauw kleed,

pelsen jas, Congolees jurkje, 700 zichtkaarten, 2 kruisbeelden, hoedendoos met inhoud, stenen knopen, goudkleurige franjes, fles brouwerij De Zwaan uit Weelde, krantenknipsels aangaande Poppel en drie dozen boeken. Verder schonk Annie verschillende ingebonden jaargangen (Averbodes Weekblad uit 1929 – Ons Land 1931 – Zondagsnieuws 1954 en 1955).

Van onze pastoor Herman Jansen mochten we ontvangen: een kadertje met spreuk “Ploegen is goed voor het hart en het land”, een beeldje van het Maria-Legioen, foto van priesterleraars in het Sint-Jan Berchmanscollege van Mol, houten kader met OLV der smarten, 2 collectebussen en een speciaal merkwaardig toestel dat via fam. Willems tot bij ons kwam... .

Via André Van Gils kregen we een bandopnemer, het jubileumboek i.v.m. het 75-jarig jubelfeest van de Middelbare Staatsschool, een geïllustreerd boek i.v.m. verleden van Roosendaal en een Gemeentegids van Ravels uit 1984.

J. Willems schonk een reclamebord van “Sphinx Kachelglans”, oude documenten en een aantal boeken.

Zo hebben we nog een gulle schenker die in zijn 76-jarig leven veel heeft meegemaakt en verzameld. Bovendien heeft hij een geweldige kennis van veel niet-alledaagse voorwerpen en kan ze ook opknappen. Zo schonk Rik Bogaerts: een geborduurde Christus, tegeltje van Ravels-Eel, kaders met spreuken (“eigen haard, goud waard”, “zoals het klokje thuis tikt, tikt het nergens”), boeken, nietjesmachine, netjes gemonteerde messing deurklinken op een houten balkje, herinneringsmedaille van jenever Bols, een aandenken van Scherpenheuvel, een blok riem-vet, bruine stenen vetpot, begijnenstoel, voetbankje, 18^{de}-eeuwse stenen potjes, elektrische dompelaar, nekkussentje, foto van een beluik te Antwerpen, “De Plak”, Torhouts aardewerk, drie porseleinen borden, spaarpot (dikbuikmodel), twee handhoutsnijwerkjes, dienblad met vier oude bierglazen, blikopener, handdoekrolhouder, weefpriem voor vogelnetten, verschillende doosjes zeepoeder, een art deco-kruis, twee geborduurde tafelkleedjes, doosje in lac de chine, houten decoratieve hellebaard die vroeger onder de spiegel hing in de herenhuizen van de 19^{de} eeuw.



**Heemkunde- en Erfgoedvereniging
Nicolaus Poppelius
vzw**

BESTUUR:

Voorzitter:	Luc Andries, Pastoor Coolsstraat 15, 2382 Ravels	0474 97 17 27
Secretaris:	Rina van der Vloet, Mierdsedijk 70, 2382 Ravels	014 655588
Penningmeester:	Ries van der Linden, Tilburgseweg 75, 2382 Ravels	014 478066
Leden:	Ad Rens, Klein Goorbeek 2, 2382 Ravels	014 659958
	Andre Van Gils, Steenweg op Weelde 118, 2382 Ravels	014 656893
	Bas Van Haeren, Deenackers 1, 2381 Ravels	014 699126
	Mieke Van Hauteghem, Schatrijt 2, 2382 Ravels	014 687332
	Magda Vloemans, Turnhoutseweg 2, 2381 Ravels	014 655156
	Marinus Willems, Weeldestraat 154, 2381 Ravels	014 655728
	Cis Vissers, Lindenlaan 8, 2382 Ravels	014 656750
	Harry Vrijzen, Eikenlaan 15, 2382 Ravels	014 656420

REDACTIEADRES:

Bas Van Haeren, Deenackers 1, 2381 Weelde, 014 699126

redactie@nicolaus-poppelius.be

Voor informatie in verband met de inhoud van dit tijdschrift,

de vormgeving of verschenen teksten kunt u steeds terecht op het redactieadres.

Wenst u een tekst of een idee voor publicatie aan te bieden, dan kunt u dit ook doen via een bestuurslid.

(Iedere auteur is verantwoordelijk voor de ingestuurde werken.)

CONTACTGEGEVENS:

Adres: Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw, Dorp 64, 2382 Ravels-Poppel

Bankrelatie:

Rekeningnummer: 733-3522204-67

IBAN: BE93 7333 5222 0467

BIC code: KREDBEBB

Museum: Museum Aan de Grens (MAG) "'t Kaske", Dorp 64 te 2382 Poppel,

is open elke tweede zondag van de maand van 14u. tot 17 uur.

In december, januari en februari is het museum gesloten.

Wel zijn er in deze wintermaanden bezoeken mogelijk op afspraak.

Groepsbezoeken kunnen aangevraagd worden via het reserveringsformulier dat u kunt vinden op onze website.

Aanvragen kunnen natuurlijk ook gedaan worden per brief (zie hierboven voor het adres).

Archief- en Documentatiecentrum: Bredaseweg 46, 2381 Weelde-Station

Te bezoeken na afspraak: voorzitter@nicolaus-poppelius.be

Website: <http://nicolaus-poppelius.be>

Facebook: www.facebook.com/NicolausPoppelius

